

עלון הדית

קיבוץ גזית, עלון מספר 1306, 18.10.2013

רוח סתיו: גרי אקשטיין

רוח סתיו אל החלון הביאה חלונות

של ימים קרים ושל שלכת

ובבית שוב האל דבק לבגדיות

ומסונן דוחק חמום של קיץ.

רוח סתיו אל הדרכים הביאה הבטחות

של ימים טובים צומדים בקתה

ויונה תמימה נושאת צנף למלא שוב

ושמים שלווים פני השמים

רוח סתיו הבחירה מחשבות וכה לא די לה

רוח סתיו צלעה שירת יפה...

וכצלה נידף ברוח

כך דואות המחשבות

אל שמש בחופשה

ועל ירח שכבה בחורף

ואילן קיץ שבו

משתורף בצל אביב

ורוח יגעה נושאת משא

לציניקה צד האביב

ועוברת לה חולפת צוד צונה וצוד תקופה

והצולאם כמנהגו נוהג ומשתנה בתוך שבוע

ואני צומד תמה מתקשה קצת להבין

אבל אל פצמ לא אדע, ואפני סיבה להאמין

המתפרה
עברה למשרד
התרבות
(מאחורי בית
התינוקות)

תיקון אופניים
עבר ליד המוסך

רוחות הסתיו כבר פה וגשם ראשון כבר ירד, תודות למאבק ארוך ועיקש, הוארכה תקופת שעון הקיץ ועוד אפשר להנות מאחר צהרים נעים ומואר, אבל הסתיו כבר כאן...

ומה בעלון?

* דיווחי מנהלות ובעלי תפקידים

* סוף עונת הרחצה בבריכה המחודשת שלנו

* כתבה שניה ואחרונה על מלחמת יום כיפור, "מלחמה ראשונה בעברית", הפעם נפגשנו עם נשות גרעיני "תחזקנה" ו"בדרך". מפגש שהיה מרגש מאוד ונותן זווית מבט נוספת ושונה על אותם הימים, של מי שהיו עולות חדשות ולרובן הגדול זו הייתה המלחמה הראשונה שחוו.

אני מודה לנשים שנענו להזמנה שלנו והגיעו למפגש, שבכנות ופתיחות חזרו ארבעים שנה לאחור, אל ימים לא קלים ושיתפו אותנו בזכרונות. עברנו זו הייתה חוויה מיוחדת ומרגשת שממשיכה ללוות אותנו במחשבות.

* הכרות מחודשת עם יוני נועה ומיקה וילנד שחזרו לגזית.

* מאמר אישי של נעמה צורף שנכתב לרגל חודש המודעות לסרטן השד ומבצע "הקש בדלת" שבו מספרת נעמה על התמודדותה עם המחלה (פורסם לראשונה בפייסבוק ומובא כאן באישורה).

* הטורים הקבועים של תמר קרן ושילי, המון איחולים וברכות ותשבצים

הוספנו אזור לפרסומים מקומיים ונשמח להמשיך בכך, פרסומים ניתן לשלוח למייל של העלון.

מדור ד"ש מחו"ל מתרחב לד"ש מבחוץ - פרטים בתוך העלון.

קריאה מהנה ושבת שלום

כרמית רזיאל - מאיר

עלון גזית

עורכת: כרמית רזיאל מאיר

מערכת: תמר. קמינצ'יק, קרן. ל, אילנה. מ.ק, נטע. צ

עיצוב גרפי: אילנה. מ.ק

מייל: alon.k.gazit@gmail.com

ת.ד.: 265

אלף בניה ואלה נוי

ברכות עם ג'וסכן

לצה"ל. מאחלים לכן

שירות מאתגר ומצניין.

מחכים לכן בבית!

ואדא צעירים

השכרה בגזית

בדיון שהיה בהנהלת קהילה (ישיבה 13-16) על נושא השכרת דירות בגזית אושרו מחדש החלטות העבר לגבי קריטריונים להשכרה:

הדירות בקיבוץ מיועדות בראש ובראשונה לטובת הקבוצות הבאות, ובסדר הבא:

1. חברי קיבוץ

2. צמיחה דמוגרפית

3. בנים בעצמאות כלכלית

לאחר שכל הצרכים של קבוצות אלה סופקו, יועברו הדירות לענף ההשכרות, על פי הקריטריונים הבאים:

עדיפות עליונה והשכרה ללא הגבלת מספר דירות לצעירים עד גיל 40 ולמשפחות צעירות (עד גיל 40) עם ילדים שנכנסים למערכת החינוך של הקיבוץ.

שוכרים אחרים יוכלו לשכור דירה ע"פ שיקול הדעת של ועדת ההשכרות ולא יותר מ-10 דירות, שהם 5% מסך כל בתי האב בקיבוץ (חברים + צמיחה דמוגרפית, כ-210 בתי אב).

בפניה של בני קיבוץ לשעבר שהוריהם חיים בגזית - יינתן מענה בהתאם ליכולת הקיבוץ.

הפתרון ישאף להיות תואם למספר הנפשות המיועדות למגורים בבית.

2. וועדת אבלות

נושא אבלות הינו נושא רגיש מאוד ותמיד מלווה בקשיים רבים. בגזית מטפלת בנושא זה וועדה בעלת ניסיון רחב ורגישות שראויה לציון.

זו ההזדמנות לשבח את עבודת הקודש בה הועדה עוסקת ולומר תודה לכולם. ברצוני לעדכן כי לטקס ולתהליך הקבורה נלוות הוצאות רבות ושונות אשר הקיבוץ מממן עבור חברי הקיבוץ.

יש להזכיר שכאשר מדובר בקרובי משפחה שלא חברי קיבוץ העלויות הנלוות הן של המשפחה הפונה.

3. בריכת השחייה

הסתיימה עונת הרחצה. במהלך העונה התגלה כי קיימת בבריכה נזילה של מים. נזילה זו טופלה מיד לאחר סגירת הבריכה. על פי התוכנית משנה שעברה קיים חלק שני לשיפוץ הבריכה. יציאה לחלק השני תלויה כרגע בשני

גורמים:

א. אישור מועצה לבנייה.

ב. מקורות כספיים מתקציב 2020 - לפי יכולת הקיבוץ.

4. מיצוי זכויות:

מיצוי זכויות הוא נושא המתפתח לאחרונה מאוד בקיבוצים ואנו עומלים על מנת ללמוד אותו כדי לנצל את כל הזכויות המגיעות לחברינו.

על מנת למצות זכויות יש צורך ללמוד כיצד עובדות המערכות על מנת לקבל את המגיע לך.

בנושא זה פועלת עליזה בר שדה מזה שנה ועם סיום עבודתה של נועה עוז כל תחום התביעות לביטוח לאומי עובר דרכה.

חשוב כי חברים המקבלים מכתבים מביטוח לאומי יעברו דרך עליזה לשם עדכון. כמו כן בכל שאלה או התייעצות עליזה זמינה בימים א,ג,ה ורצוי בתיאום מראש (8764).

5. חינוך:

באופן היסטורי ליוו מורים את ההסעות לחברת ילדים ובחזרה. בשנת הלימודים החדשה בקשו המורים להפסיק את ליווי ההסעות. כתוצאה מכך נדרשנו להקצות תוספת של כחצי משרה על מנת ללוות את הנסיעות לביה"ס ובחזרה.

המערכת לקחה על עצמה לתת את הפתרון הכלכלי ביותר וכרגע במימון הקהילה.

6. ענף המזון:

לאור מספר אירועים בענף המזון, התקיים דיון עם הנהלת הקהילה, צוות מש"א מורחב ואיתן א, באשר לתפקוד ענף המזון אותו הוא מנהל. הועלו טיעונים והערות שונות להמשך עבודתו. הוחלט על מתן תקופת ניסיון.

בברכה, עומרי סאאל.

**אנו משתתפים בצערו של מריאנו
והמשפחה כולה**

על מות אביו

איסידורו מרקאר

יהי זכרו ברוך

סיכום ישיבת הנהלת הקיבוץ מס' 14 13.9.13

השתתפו: איציק מסרי, יהודה בן חיים, עמרי סאאל, נעה דוד, ניר גלנט, איתי סורוקה, אסתר לבנון מורדוך, ראול קולודנר, רבקה וילנד, דבי עצמון.
חסרו: עמוס גורן.
מוזמנים: עמוס הולצמן, שחר רותם.

סדר היום

דו"ח חצי שנתי פלזית תעשיות.
סיכום חצי שנתי -משק.

סוכם:

דו"ח חצי שנתי פלזית תעשיות – הוצגו תוצאות חצי שנה ראשונה של 2013 עיקרי הדברים:
עם הכנסות דומות לחצי שנה ראשונה ב-2012 - הרווח התפעולי קטן והוצאות המימון גדלו.
שינויי המטבעות פעלו בתקופה זו לרעתנו.
דו"ח מפורט יוצג בשיחת קיבוץ.

סיכום חצי שנתי - משק – המשק מסכם חצי שנה עם רווח נאה. מרבית הענפים הגיעו להישגים טובים, חלקם בדרך להבראה והבאת רווח בהמשך. צוינו עבודתם המקצועית והמסורה של העובדים ומנהלי הענפים, צוינה כניסתו הטובה של איציק מסרי לתפקידו.
סיכום מפורט יוצג בשיחת הקיבוץ.

סיכום ישיבת הנהלת הקיבוץ מס' 15 4.10.13

השתתפו: נעה דוד, אסתר לבנון מורדוך, דבי עצמון, עמוס גורן, עמרי סאאל, סיטו ספרן, איתי סורוקה, רבקה וילנד.
חסרו: ניר גלנט, יהודה בן חיים, איציק מסרי, ראול קולודנר.

סדר היום:

1. הביטוח הסיעודי.
2. פגישה עם חברים בנושא תהליך ההתפרנסות.

סיכום:

הביטוח הסיעודי

השתתפו: עמוס הולצמן ובתיה מוסיקמן

עמוס הולצמן פתח ונתן רקע כללי לנושא:

תוחלת החיים בעולם המערבי, בארץ ובקיבוצים עולה, איתה עולות עלויות הבריאות והסיעוד בגיל המבוגר. בעבר לא היה הסדר או חוק בריאות לכולם, ב-1.1.95 נכנס חוק הבריאות, האזרחים משלמים דרך השכר וכך יש להם ביטוח בריאות. אחרי החוק נוספו שרותי בריאות נוספים

(ביטוחי בריאות פרטיים) הנרכשים ע"י המבוטחים.

בתחום הסיעודי קיים חוק סיעוד בו הביטוח הלאומי נותן שעות של עזרה בבית. במקרה של אשפוז סיעודי קיים קוד לקבלת הקוד יש מבחן הכנסה ל 12,000 ₪ למיטה. בקיבוצים קיים הסכם 40/60 לפי הסכם זה, אם יש זכאות לקוד - המדינה מממנת 60% – כלומר 7,000 ₪ והקיבוץ משלים את יתר העלות בפועל.

בארץ התפתחו ביטוחים סיעודיים פרטיים ויקרים מאד וביטוחים קולקטיביים. גזית נכנסו לביטוח קולקטיבי שהסתיים לאחר 5 שנים מבלי שהגשנו בשנים אלה ולו תביעה אחת, כלומר, רק שילמנו. הביטוח הקולקטיבי הסתיים ונאסר על חברות הביטוח לחדש אותו.

כיום הוצאות הסיעוד ממומנות על ידי תקציב הקהילה. יש צורך ליצור אופציה חלופית לביטוח שתהווה מקור למימון הטיפול בחברים סיעודיים בעתיד ללא תלות בתקציבים

האפשרויות:

לעשות ביטוח סיעודי פרטי שהוא יקר ביותר ועולה פי עשרה ויותר מהביטוח הקולקטיבי להקים קרן מילואים. ליצור קרן פנימי

סוכם: ללמוד את האופציות והכלים לעומק ולהביא הצעה או אלטרנטיבות להחלטת שיחת קיבוץ.

פגישה עם חברים בנושא תהליך ההתפרנסות

השתתפו: איציק סרוגו. משה גפני ונחשון דוד.

פגישה זו התקיימה לאחר שיחה אישית איתי (החתומה מטה) בסופה הוזמנו החברים לדיון בהנהלת הקיבוץ.

החברים פתחו וביקשו לשוחח על אופן ההחלטה על המודלים ולא על תוכן המודלים.

בקשת החברים היא להביא לכך שלמודל החדש (מתוך 2

מודלים הנמצאים בדיון הציבורי) יידרש רוב מיוחס, כבר בשלב הבחירה הראשונית בעקרונות המודל, אותו יחליטו החברים לפתח בהמשך להצעה מפורטת.

חברי ההנהלה הציגו את החשיבות במתן אפשרות בחירה בין 2 אלטרנטיבות ברוב המקובל כאשר בוחרים בין אלטרנטיבות. המודל שיבחר ויפותח להצעה מפורטת - יצטרך לקבל בעתיד רוב לפי הנדרש בתקנון.

לבקשת החברים ובהסכמה משותפת הוחלט להקדיש דיון משותף נוסף בהנהלה בהשתתפות המחלקה המשפטית של התנועה ועו"ד של הקיבוץ להבהרת סוגיית אופן

חגי תשרי

תפריטים חגיגיים וייחודים הוגשו במהלך החגים, וכך חדר האוכל היה פתוח בכל ימי החגים למעט יום כיפור. גולת הכותרת הייתה "אש השנה" בסוכות, בשרים על גחלים, במסגרתה סעדו להנאתם חברים ואורחים במספרים מעל המצופה. למדנו, הסקנו והשכלנו כדי שבפעם הבאה יהיה יותר טוב. תודה גדולה לכל מי שבא אלינו לפרגן ולעודד על אף התקלות.

מרק-מרק-מרק

הגיעה החורף ואיתו המרק לארוחות. אנו נשלב מרקים בכל ארוחות, כולל ארוחות הערב. הפתעה נעימה צפויה בקרוב בהקשר להגשה של מרק היום. בתיאבון!

Meatless Monday

בימי ב' ממשיכים להגיש תפריט צמחוני עשיר במיוחד. ברצוננו לגוון את התפריט של המנות הצמחוניות לפי טעם הסועדים. הפנייה: חברות וחברים מתבקשים למסור מתכונים צמחוניים לפי טעמם לידינו (או לשים אותם בת.ד. מס' 183) וצוות הטבחים ידאג לבשל את המתכון.

ארוחות ערב בימי ג'

חזרנו בהדרגה לארוחות מיוחדות עם נושא מרכזי בימי ג' אחת לשבועיים/שלושה. יש לכם רעיון? בואו ותציעו.

ארוחות ילדים ונערים

התחלנו בניסיון של התארגנות חדשה בתפריטים ובחיוב של ארוחות הילדים והנערים, תוך מחשבה גם על יעילות וחסכון.

בימים אלו מתקיימת תקופת הרצה, כדי לשפר את הטעון תיקון.

ההורים כבר עודכנו ומי שרוצה מידע על ההסדר יכול לפנות. שינויים אלו, כמובן, משפיעים לטובה גם על התפריט הכללי של הקיבוץ.

מספר שינויים בשעות הפתיחה של חדר האוכל:

בימי א' - ה' פתיחה בשעה 7 בבוקר - יש סנדוויצ'ים למכירה

בימי א' - ה' פתיחה בצהריים בשעה 11:15.

ימי ו' נמשך כמו עד היום.

דלתות

לאחרונה תוקנו והוחלפו מנעולים בדלתות חדר האוכל. חברים שמחזיקים במפתחות מתוקף תפקידם מתבקשים לנעול דלתות אחרי היציאה.

ארוחות שבת

מספר חברים ביקשו לשפר את התפריט המוגש בארוחות הצהריים של שבת. מתוך היענות לפניות נריץ בקרוב חודש ניסיון שאחריו תתקבל החלטות על ההמשך.

הכוונה להגיש בכל שבת תפריט ייחודי ועשיר כדי לאפשר למשפחה כולה לבוא לחדר האוכל ע"מ לאכול בתנאים נוחים, במחיר סביר ולהימנע מבישול ושטיפת כלים גם בשבתות. עקבו אחר המודעות.

צוות עיצוב

הצוות יתחיל את עבודתו בנובמבר. מטרותיו הן הגשת הצעות יצירתיות וזולות לשיפור פני חדר האוכל ושיטת ההגשה. חברי הצוות הם לילך שורר, רונית דורון, אורית סדרינס וסבסטיאן טליאנסקי –רכז חדר האוכל. בהצלחה!

צוות עובדים

רחל שגיא הצטרפה לצוות במשרה חלקית קבועה. סבסטיאן התחיל את לימודים אקדמיים ונתן מורדוך חזר אלינו. בהצלחה לשלושתם.

מילה טובה לענף המזון

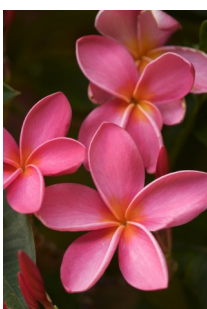
לפני שנתיים סיימתי לעבוד בענף המזון אחרי 31 שנה. כמי שעכשיו מביטה מהצד רוצה לפרגן לאיתן ולכל הצוות. על ההשקעה, העבודה הקשה בתנאים פיזיים לא פשוטים, על המחשבה והכוונות הטובות. חדר האוכל משמש מלבד מקום אכילה גם הזדמנות למפגש חברתי חשוב.

התברכנו בצוות מצויין ומתמיד.

עימאד, שאני זוכרת אותו כנער צעיר שהגיע אלינו, ולאורך השנים למד והתפתח בענף, וכל החבר'ה הנהדרים שמבשלים ומגישים באכפתיות ואהבה.

בהצלחה לכולכם

ועוד שנים ארוכות של שיתוף פעולה!

משולחן מש"א

דיוני שכר לשנת 2014 תאריכים:

04.11.2013 - לענפי הקהילה - סדר היום יפורסם לקראת הפגישות.

13.11.2013 - לענפי המשק

20.11.2013 - לכל מי שנשאר (מעורב).

מנהלי הענפים קיבלו טפסים למילוי הבקשות. חברים/ות המעוניינים לפנות באופן אישי מוזמנים לעשות זאת עד סוף החודש.

עדכון עובדים /וועדות.

אורי קרן - סיים קדנציה בוועדת תכנון אנחנו מודים לאורי שתרם מזמנו לטובת הוועדה ומקווים לראותך בהמשך תורם מזמנך לטובת הקהילה.

ארי כהן - נכנס לוועדת תכנון במקום אורי - מאחלים לך בהצלחה.

ג'ודי - סיימה את עבודתה כמובילה בבית התינוקות לאחר שנים ארוכות ומסורות המון תודה ובהצלחה בהמשך.

ספריה - קלרה שורר מונתה ע"י צוות משא לנהל את ספריית גזית. חנה גולדמן יוצאת לפנסיה, אך עדיין תמשיך באופן חלקי בעבודה עד לקליטה מלאה של קלרה.

קלרה הביעה את רצונה ואהבתה לתחום ורואה עצמה מתאימה. קלרה תצא ללימודי ספרנות ותחל בחפיפה עם חנה. מאחלים לך ולחנה הצלחה בהמשך.

מש"א מורחב - סיימו את הקדנציה נציגי הציבור בצוות מש"א: זימרה, אלי וטלי אלון.

אנו מחפשים חברים המעוניינים להיכנס לצוות.

רחלי ערבה- משאבי אנוש גזית

מעבר לים

השומר הצעיר- התנועה העולמית מחפשת "שליחים" בעלי ניסיון חינוכי וארגוני למספר יעדים בעולם.

הכוונה היא לצעירים בגילאי 23-30, וזוגות צעירים דוברי אנגלית, ספרדית, צרפתית, בולגרית ורוסית. ההתחייבות היא לשנתיים.

קורות חיים יש לשלוח לכתובת מייל:
danitowen@gmail.com

פניות מתאימות יענו.
(מתוך המבזק של דובר התנועה)

דו"ח סיכום אירוע:

בתאריך 2.10.13 סמוך לשעה 22:20 בוצע ניסיון פריצה ללול גזית העליון הממוקם מחוץ להיקף הקיבוץ להלן השתלשלות האירועים:

בשעה 22:21 מתקיים מפגש בין השומר בשער, לשומר המסייר בשטח הקיבוץ, כחלק מסיור שגרתי של השומר המסייר.

בזמן המפגש בין השניים מזהה השומר בשער במצלמות האבטחה דמות החולפת מול אחת המצלמות בלול העליון. השומר בשער מדווח ישירות לשומר המסייר והנ"ל מתחיל בנסיעה לתוך מתחם הלולים תוך דיווח לרב"ש לקבלת סיוע. בחלוקת משימות בשטח הרב"ש נוסע לחלקו העליון ההיקפי של הלול (סמוך לבריכה העגולה העליונה) על מנת לבצע סגירה ולאתר כיוון בריחה, בעוד שהשומר נכנס לתוך המתחם לבצע סריקה בשטח.

בתחקור המצלמות עולה כי בשעה 22:21 נראה אדם חשוד מכוסה בפניו בחולצה מסתכל דרך חלונות משרד הלול פנימה ונראה מחפש פריטים יקרי ערך.

בשעה 22:24 נראה אותו חשוד בורח בריצה עם עוד שני אנשים נוספים המכוסים גם הם בפניהם באמצעות חולצות כאשר הם חולפים דרך מצלמת אבטחה נוספת לכיוון השביל העליון מעל שלושת הלולים.

בסריקות באותו הערב לא אותרו החשודים אשר נמלטו מהמקום. למחרת בוצעה בדיקת שטח של הקב"ט והרב"ש ואותר נתיב בריחה ועקבות לכיוון הציר הראשי דרך השדות.

האירוע דווח למשטרה והועברו צילומים רלוונטיים לשוטר הקהילתי להמשך טיפול.

אירועים מחוץ לגבולות המגרש שלנו אך בסביבותינו:

(מתוך דוח המועצה לחודש ספטמבר)

- גניבת אופניים בקיבוץ מרחביה
- גניבת עופות בכפר יהושע
- זריקת אבנים על רכב מגזית ליד כפר מסר
- ניסיון גניבת שקדים בהיגוב - הגונבים נתפסו.

מגד התנדב להדריך טיולי משפחות בשבתות אחת לחודש. ולהעביר הלאה את זיכרון הילדות הטוב שנשאר לו מטיולי המשפחות עם אביבה ועמוס.

כאן גם המקום להודות לעמוס ואביבה על טיולי המשפחות שהדריכו כל השנים.

הטיול הראשון בשבת 26/10 נחל ג'ילבון עליון, מסלול מעגלי. פרטים מלאים והרשמה על לוח המודעות בקרוב.

ההגברה עברה לניהולו של אורן לפידות. חברים הזקוקים לשרותי הגברה מוזמנים לפנות ישירות אליו

בנייד: 054-9841001 או במייל:

hagbara.gazit@gmail.com

האבולוציה חוזרת !!! עונה שניה, עשירה, מגוונת ומפתיעה, פרטים בקרוב.

חודש נובמבר השנה יוקדש רובו לפעילות בנושא מודעות **לאורח חיים בריא**, בקרוב תפורסם התוכנית המלאה.

חברים המעוניינים להציע פעילות ולתרום מוזמנים לפנות לרז או אליי.

במסגרת הפעילות תתקיים ריצת ליל ירח מלא ביום חמישי 14/11.

חנוכה יחול השנה בסוף נובמבר התוכנית המלאה תפורסם בקרוב.. רק רשמו לפניכם

29/11 נר שני של חנוכה ערב ג'ז לכל המשפחה.

30/11 מפקד אש... עוד פרטים בקרוב.

הופ עברנו יהיה השנה במתכונת שונה... פרטים בהמשך.

17/01/2014 ערב בעשייה ביתית והפעם **אהוד מנור**. חברים המעוניינים להשתתף בריקוד, שירה, משחק ועוד מוזמנים לפנות אליי.

ועכשיו בקשה, במדרחוב האחרון היה דוכן של גאד'טים לפלאפון ומחשב, (הדוכן עמד ליד הדוכן של כלי המטבח) נמכרו בדוכן הזה אוזניות, כרטיסי זכרון, ועוד..

חברים שרכשו בדוכן הזה מתבקשים לפנות אלינו.

בנימה אופטימית זאת שתהיה לנו

שבת של שלום,

רז וטלי

לא היינו כאן הרבה זמן... אבל זה לא שהיינו בחופש...

כבר הגיע לו אוקטובר והחום הגדול מאחורינו, כך אנחנו מקווים לפחות.

חגי תשרי, התערבבו להם השנה עם הקיץ, מה שגרם לעומס גדול של אירועים, ולמרות הכל הצלחנו לקיים את כל החגים והאירועים כפי שאנחנו רגילים.

הקיץ היה עמוס באירועים ומפגשים שנתנו לנו המון הרגשה של ביחד.

לאט לאט אנחנו מתארגנים לשנה הבאה אבל רגע לפני כמה מילים על האנשים מאחורי האירועים.

לצערנו השנה היה קשה יותר לגייס אנשים לעזור ולהשתתף באירועי התרבות, השיא היה בראש השנה שלא הצלחנו לגייס ולו זמר אחד מגזית....

היינו שמחים יותר אם היינו מצליחים לגייס חברים חדשים להירתם למשימה.

התרבות בגזית חשובה מאוד בקהילה שלנו. היינו שמחים לראות חברים חדשים על הבמה, בשירה משחק וריקודים. ויש גם תחומים אחרים שבהם ניתן לתרום ולהציע עזרה. כל אחד בתחומו ומכישוריו.

למרות כל זאת הצלחנו לעבור שנה יפה עם המון פעילויות מגוונות מבלי לוותר על אף אירוע.

כאן המקום להודות לכל החברים, צעירי גזית, חברי הצמיחה וכמובן הנוער שלנו. תודה לכולכם על העזרה, בלעדיכם היה בלתי אפשרי !

תודה גדולה נוספת לגיורא וצוות הברכה על שיתוף פעולה פורה במהלך הקיץ.

ומה מחכה לנו בהמשך...

בחודשים הקרובים **נחזור לטייל** בשבילי ישראל עם מגד וינר ואלינו חברתו.

חברי קיבוץ גזית שלום

השנה קיבוץ ניר יצחק זכה להכיר ולהתנסות ברוח המקומית ובמסורת של קיבוץ גזית ונפתח לפנינו עולם ומלואו.

לאורך השנים שמעתי בקנאה רבה מאיציק סרוגו, (גיס המוערץ) על הפעילות המתקיימת אצלכם ביום כיפור והרגשתי צורך לצקת בו תכנים גם בקיבוצי, ניר יצחק. לכן, השנה הקמתי צוות חשיבה לקראת יום כיפור ואחרי דיונים רבים פנינו להתייעצות עם איציק.

איציק נתן את הסכמתו להיפגש עם חברי הצוות שמיד נשבו בקסמו והתרשמו ממתכונת הערב או הציע איציק.

הרגשנו שלא נוכל להוביל ערב מסוג זה בלי הנוכחות הממשית של איציק, כי אין בנר יצחק אדם עם ידע וניסיון כמו שלו במסורת היהודית ובהנחה.

אחרי מחשבות רבות איציק הסכים להיות המנחה בערב יום כיפור בקיבוץ ניר יצחק ולוותר על השתתפותו בערב בגזית שהוא כל כך אוהב ומתגאה בו.

הערב בנר יצחק הצליח מאוד, הרבה מעבר למה ששיערו!

אין לי ספק שהצלחת הערב הייתה טמונה בהנחייתו המקצועית והמעניינת של איציק. בכריזמה שלו, ביכולת האמפתיה שלו עם הקהל, בחום האנושי שבו, בידע ובניסיון.

איציק הצליח לרתק את החברים, חשף הרבה ידע, ויצר אווירה אינטימית המאפשרת פתיחות, הקשבה ויצירת חשבון נפש אמתי.

גילינו עד כמה החברה שלנו הייתה זקוקה לערב כזה. הערב הסתיים בהתרוממות רוח, באמירה ברורה שאנחנו מעוניינים ביצירת מסורת חדשה בנר יצחק המעניקה תוכן ליום כיפור.

אני מודה לאיציק, שגם הפעם תמך בי, הסכים מתוך אהבה והתנדב לעשות את כל הדרך עד ניר יצחק. אני בטוחה שהערב העניק גם לו התנסות חווייתית ומאתגרת.

איציק, תודה מכל הלב, ישר כוחך
"הדרך מתחילה כאן..."
בהצלחה בכל מעשיך,
באהבה
מוניקה מינקר (אחות של מרים)

לכבוד איציק סרוגו

קיבוץ גזית

איציק שלום רב ,

"...כל העושה בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה. ולא עוד אלא כל העולם כולו כדי הוא לו..."

(פרקי אבות, פרק קנין תורה).

זכינו בערב יום כיפור למפגש עשיר ומלא, המפלס דרך להמשך הפעילות בשנים הבאות .

החברים, הן המשתתפים הפעילים והן הקהל הרחב שנכח במועדון, יצאו בהרגשה נהדרת.

תודה על תרומתך הסגולית בהכוונה לצוות שלנו, בהכנת הפעילות , בהנחית הערב.

נשמח לארח אותך בערבים נוספים.

בברכה ותודה,

צוות יוצרים מסורת

קיבוץ ניר יצחק

מדור ד"ש מחו"ל - דור ההמשך

אנחנו רוצות להמשיך במדור, ולהוסיף לו גיוון, לכן שמו שונה ל**ד"ש מבחוצ**.
המדור פתוח לכל הבנים שחיים מחוץ לגזית, בארץ ובחו"ל, ומוכנים לשתף ולספר על עצמם.

לרעיונות הצעות ושאלות - צרו קשר במייל:

Alon.k.gazit@gmail.com

לקראת קונצרט

במוצאי ראש השנה ארחנו הרכב מוסיקאלי, שבמרכזו מרגלית גפני, בתם של שפרה ומשה, חלילנית נפלאה, מהמובילות בארץ. יחד עם מרגלית הגיעו אלינו נגני ג'אז וטנגו מוכשרים וחמודים, בתכנית שנעה על הגבול שבין מוסיקה קלה למוסיקה קלאסית. הקהל, שמילא את המועדון ואילץ את הדלתות להיפתח, כדי שיהיה מקום לכולם, זכה למפגש מאוד מרגש עם צלילים ומילים, וגם "גאוות יחידה" על בת הקיבוץ שלנו, בהחלט הייתה כאן. אחרי "יריית הפתיחה" הזו, שאפשר לכנותה "טרם סדרה", נפתח את העונה ה"רשמית" העשרים ושלוש שלנו, וכמו בשנתיים האחרונות, גם השנה נארח בקונצרט הפתיחה החגיגי את הפסנתרנית "שהפכה לאגדה" - אסתרית בלצן. אסתרית בלצן תיקח אותנו למסע מרתק בעולמו של "פאפא היידן", אבי הקלאסיקה ואבי הסימפוניה, סולל הדרך למוצרט ובטהובן, בנגינת קונצ'רטו לפסנתר, פרי עטו. אנחנו זוכים לארח את האמנית במעין הרצה לקראת הקונצרט הראשון שלה במסגרת הסדרה "קלאסיקה במימד אישי", שמציינת גם היא את העונה ה-23 שלה בתל-אביב, חיפה וירושלים. הסדרה משלבת ביצוע חי של יצירות מופת ממיטב הקלאסיקה, עם הסברים והדגמות במולטימדיה.

הפסנתרנית אסתרית בלצן יצרה ז'אנר חדש שכונה בפי נעמי שמר "הפסנתר המדבר, ההרצאה המזמרת". כיום מונה הסדרה בת חמשת הקונצרטים לכל עונה, למעלה מ-7.000 מנויים. מופעים נערכים גם באירופה ובארצות הברית, באנגלית ובצרפתית. הקונצרטים משודרים בקביעות גם בתוכניות הרדיו של "קול המוסיקה".

הקונצרט בגזית יתקיים ביום ה' 24.10.2013

בשעה 20.30 במועדון לחבר

אתם מוזמנים!

113 קונצ'רט: מוכן, אברהם, סילביה נצמי שחר,

כמה מילים מאולפן הוידאו!!

בשעה טובה חברת הוט התקינה במרכזיה מכשיר שמאפשר את קליטת שידורי הערוץ המקומי שלנו!!! בממיר המספר 900 בשלט נותן את השידור שלנו...ובאיכות מצויינת!

היו מס' תקלות, ולכמה משפחות ה-900 לא עבד.

מי שלא מצליח לקלוט את השידור בערוץ 900, מתבקש לפנות אלי או אל צביקה אלטמן או ישירות לטלפון השרות של הוט 1800106106

ולבקש מהם "לשחרר את הערוץ" בממיר שלכם.

הדבר נעשה בעזרת המחשב שלהם, מרחוק!!!

אני בטוח שעכשיו יעלה הרייטינג של השידורים המקומיים, וכבר קיבלתי לכך אישור מפי חברים.

באופן אישי אשמח לקבל תגובות וביקורות

שימו לב - השידור הישיר של שיחת הקיבוץ ממשיך להיות בערוץ האנלוגי במקומו של ערוץ M.G.M (כמו שהיה בעבר).

בכל מקרה אחרי השיחה יעברו השידורים החוזרים לממיר, כאמור 900 בשלט

להנאתכם, עקיבא וילנד-אולפן הוידאו

לפני זמן מה, בשיחה במסגרת תפקידי כמנהל ענף המזון, התפרצתי כלפי חבר בתוקפנות ובמילות גנאי. אני מכיר בכך שנוסח כזה אינו ראוי ואינו מקובל בחברתנו, לא בין בעלי תפקידים בפרט, ולא בין חברים בכלל.

צר לי על כך וברור שאירוע כזה לא יחזור, לכן התנצלתי באופן אישי, ואני מתנצל גם כאן בשל המשמעות הציבורית של העניין.

איתן אוסטרובסקי

סוף עונת הרחצה עם היורא, דפנה ודפנה

שבוע אחרון של ספטמבר, אחר צהריים סגרירי, הברכה ריקה, מלבד כמה שחינים אמיצים והפרלמנט של גיורא. יש משהו נוגה בבריכה של סוף הקיץ והנוף הקסום רק מוסיף לאווירה.

העונה הזו היא הראשונה בהרבה דברים. הראשונה לבריכה במתכונתה הנוכחית, הראשונה (מזה זמן) למצילות על טהרת המין הנשי והקיבוץ, הראשונה לרובוט המופלא שטרם נמצא לו שם. העונה, בדומה לשנים רבות נהנו מארבעה חודשים של שעות פתיחה רבות מהנץ החמה ועד חשיכה, של חוגים לילדים ולמבוגרים, שיעורי שחייה לילדי הגנים, שחיות לילה, אירוח ריצות ליל ירח, קמפינג קיבוצי, חתונות ושמחות ושלל מתנפחים, ארטיקים וקפה.

גיורא, שמנהל את הבריכה מזה חמש שנים מסביר שנעשה ניסיון להגיע לכמה שיותר חברים ותושבים: "הבריכה מתאימה את עצמה בשעות הפתיחה לשחינים בבוקר, לילדים ולהורים בחופש ובשעות אחר הצהריים, יש חוגים למבוגרים, יש שיעורי שחייה לילדים" אך יחד עם זאת הוא מצר על כך שהבריכה לא מנוצלת דיה. "יש חברים שכף רגלם לא דרכה כאן שנים ואנחנו פתוחים עד סוף ספטמבר כדי שיבואו במהלך סוכות אבל בפועל, מה 1 בספטמבר אין כאן אף אחד".

בעתיד (בהתאם לאישורי תקציב) צפויות להיבנות מלתחות חדשות. בימים אלה אחרי שנת בדיק, יבוצעו בבריכה תיקונים ותבנה גדר שתהווה חוצץ בין בריכת הפעוטות לבריכה הגדולה. למרות שגיורא מאיים, כמידי שנה, בפרישה, גם עכשיו כמו לאורך כל העונה אוזני ואוזני הצוות: דפנה נוי, דפנה סימונה ואפרים קרויות לכל הערה והארה.

זו הזדמנות להודות על העונה המקסימה ועל האווירה הנעימה

להתראות בקיץ הבא

ראוי לציון ולברכה

עם סיום עונת הרחצה בבריכה אני חצה לחלוק כמה מהרשמים שלי עם החברים. ראשית כל, השנה חלו שינויים גדולים ולטובה בבריכה שלנו. קודם כל פיזיות נהייתה הבריכה הרבה יותר יפה ונוחה כתוצאה מהשיפוץ היסודי שעברה. אך מעל הכול המאפיין המשמעותי ביותר היה צוות ההפעלה שלה. הצוות שהיה מורכב מגיורא-הבלתי נלאה- שדאג בכל יום ויום שהכול יתנהל על הצד הטוב ביותר. ושתי הדפנות המיוחדות שנתנו לנו תחושת בית, חמה ודואגת, ידעו להעיר- במידת הצורך- בשקט, בכבוד ובעדינות. על כל אלה מצאתי צורך להודות לכם כי התנהלות כזו היא לא מובנת מאליה. אתם מהווים דוגמה לשרות הציבור כאשר החבר נמצא בראש דאגתכם.

תודה רבה ונתראה -אני מקווה- בעונה הבאה.

בתיה רותם

צורף אומר למיכאל בעברית, כדי שאמא שלו לא תבין 'פרצה מלחמה, תתכונן', קפצתי מהמיטה וראיתי את מיכאל מחפש את הדברים שעוד היו ארוזים בקרטונים."

אריאלה: "אני ישנתי כשישראל בא להודיע לי. הוא עבד בצאן ושם הרדיו נשאר פתוח. היו לו שלוש שעות להתארגן, אם אני לא טועה הוא עלה לאוטובוס בנעלי בית".

דבורה: "זה היה זמן קטיפה הכותנה, ובאותו בוקר יצאנו עם הילדים לשדה, לקפוץ על הכותנה שבעגלות. היום היה מדהים. טיטו היה אז מזכיר הקיבוץ יחד עם מאוריצי צחור וכשחזרנו הביתה מישהו בא להודיע שפרצה מלחמה.

לא ידענו מה עושים. אני זוכרת את הבלבול, וסימני השאלה. במלחמת ששת הימים טיטו כבר היה בארץ ואני הייתי בארגנטינה, הפעם אני פה, עם ילדים."

מעין: "ניר שלי לא היה רגוע באותו יום וקראו לי לבית התינוקות להאכיל אותו. בסביבות 14:00 גבריאלי (שכנר ז"ל) נכנס ואמר לכולם ללכת הביתה 'צריך להתכונן – פרצה מלחמה'. לא הבנתי מה קורה. זוכרת שלמחרת עבדתי במטבח וכאשר הייתה סירנה הותיקים (שאז היו בני בערך ארבעים..) הסבירו לי מה קורה. רצתי לבית התינוקות ושם כבר ראיתי את לילה (כהן) רצה למקלט עם ידיים עמוסות בתינוקות.

מרים מספרת שהתחושה הייתה שזו תהיה מלחמה קצרה, "לא העליתי על דעתי שאיציק לא יהיה חצי שנה. הם היו ארבעה חברה' בהנדסה קרבית. הם לא עשו שירות סדיר אלא קורסים, והתעסקו במוקשים והיו תמיד ביחד. סמכתי עליהם מאוד. אני זוכרת שפעם אחת, כשההורים של איציק באו לקיבוץ, הם ראו את החשש והמצוקה שלנו, ולקחו אותנו

השיח על מלחמת יום כיפור והזיכרונות הקולקטיביים ממנה צפים ועולים במדרכות הקיבוץ, הכתבה על הנשים שנשארו להגן על הבית עוררה לא מעט תגובות והעלתה את הנושא לסדר היום. המפגש השני שבחרנו לעשות היה עם אותן נשים 'מגויסות' שזו להן המלחמה הראשונה, או השנייה, בארץ חדשה, שאינן שולטות בשפה וברזי שגרת המלחמה, נמצאות הרחק ממשפחתן ומארץ מוצאן.

אולי זה האופי הדרום אמריקאי או העובדה שרוח התקופה והשיח היו באוויר, אבל עוד בטרם התיישבנו סביב השולחן לשיחה על כוס קפה כבר החלו לצוף ולעלות זיכרונות מהימים ההם.

במפגש נכחו:

מרים סרוגו – בזמן המלחמה אמא לרם בן 5.5 ודודן בן 1.5 דבורה אשר – בזמן המלחמה אמא ליפתח בן כמעט 6 ועידן בן 8 חודשים

בתיה מוסיקמן (סאאל) בזמן המלחמה אמא לשרלי בת 5.5 ולמורן שנולדה בערב פרוץ המלחמה דבורה מרים ובתיה שייכות לגרעין "תחזקנה" שעלה לארץ בשנים 1966-1967

טיטו איציק ומאיר שרתו יחד בגדוד הנדסה קרבית.

מעין חנדי – בזמן המלחמה אמא ליניר בן 9 חודשים אורית סדרינס – בזמן המלחמה אמא ליפעת בת שנתיים אריאלה מאש – בזמן המלחמה אמא ללירית בת 3 ובהריון עם אורי

דיאנה עוז – בזמן המלחמה אמא לחגי בן 1.4

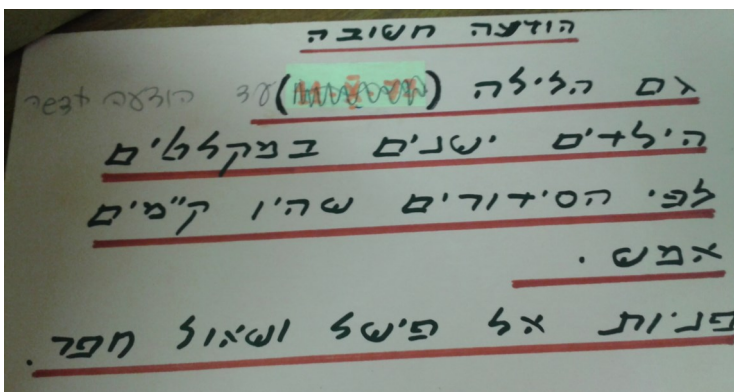
מעין אורית אריאלה ודיאנה שייכות לגרעין "בדרך" שעלה לארץ בשנים 1970-1971

המלחמה תפסה אותן בעיצומה של שגרה:

מרים: "שבת, כל המשפחה התארכה אצלנו לחגוג את יום ההולדת של איציק, זוכרת שרציתי לקנות לו ספר ישראלי, ובהמלצת המוכרת קניתי את הספר של דן בן אמוץ "לא שם זין". יצא שרגע לפני היציאה למלחמה, בדרך לאוטובוס נתתי לו את הספר, שבדיעבד לא היה הספר הכי מתאים ליציאה למלחמה.."

אורית: "אני עבדתי בהקמה בגן, לידיה (לפידות) נכנסה כדי לקחת את הבן ב 14:00, ואמרה 'התחילה מלחמה'. חיכיתי שכל ההורים יגיעו והלכתי לקחת את יפעת מהגן."

דיאנה: "אנחנו בדיוק עברנו דירה בסוף השבוע הזה. אמא של מיכאל הגיעה אלינו ליום כיפור. והיינו נרגשים מהמעבר לדירה אמיתית של שני חדרים! כל סוף השבוע העברנו קרטונים וסידרנו. הסלון היה מלא ארגזים והספה כבר הייתה מסודרת, ואני נחתי צהריים עליה, שמעתי את אשר

באוטו לחפש את הבנים. יצאנו לדרך מבלי לדעת לאן. בכל נקודה בכביש שראינו חיילים עצרנו ושאלנו. זה לקח יומיים אבל בסוף מצאנו אותם."

התמימות הזו, אפיינה את הנשים שעלו לארץ זמן קצר קודם, הן האמינו בחוסנה ובצדקתה של מדינת ישראל,

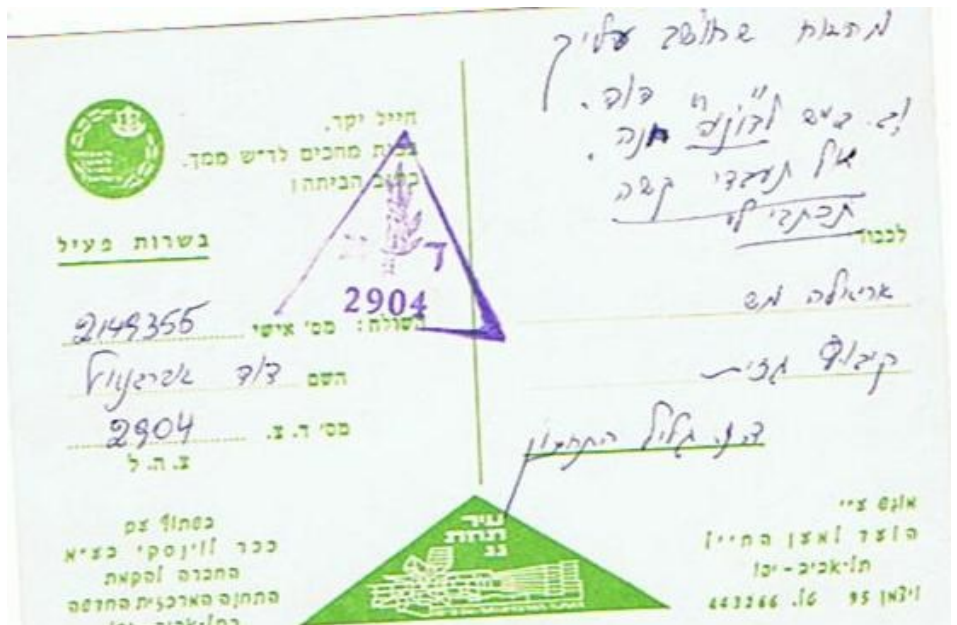
וביכולת המופלאה של הקיבוץ להתארגן לכל מצב בצורה המהירה והטובה ביותר.

אריאלה מציינת שהיא בכלל לא זוכרת אזעקות וכולן פורצות בצחוק... דיאנה מצידה נזכרת "הריצה למקלטים, איך רצנו עם המון ילדים".

כמו בנות שגיב, גם כאן הירידה במדרגות מקלט המשקפיים החשוך זכורה לכל. המדרכות החשוכות עליהן ציירו פסים לבנים כדי שהחברים יראו את הדרך למקלט, וגם אצל אריאלה הזיכרונות מתחילים לצוף "אני זוכרת את הפרידה הקשה מהילד במקלט המשקפיים".

כנשות חיילים בעת מלחמה, על אף שזו להן המלחמה הראשונה, שהשפה אינה שגורה בפיהן, נהגו כנהוג בקיבוץ ולא חלקו לרגע על שנת הילדים במקלטים.

דבורה: "לא ממש הבנו מה קורה, כל הזמן ניזונו ממה שעדכנו החברים הוותיקים, לא הבנו לעומק את מה שנמסר בחדשות ובעיתונות. היה לנו ברור שהדבר הנכון הוא לשלוח את הילדים לישון במקלטים. לא עלה בדעתנו שקיימת אפשרות אחרת". לכל אחת מהן ילדים במקלטים שונים

והלב נקרע "אני זוכרת שפיזרנו אותם במקלטים והבכור שלי היה רץ עם הקבוצה והצוות שלו למקלט של בני גילו, וכשראה אותי רצה למקלט בית התינוקות היה בוכה וקורא לי. הלב נשבר אבל ידעתי שכך הכי נכון לעשות ושהוא בידיים טובות".

גם בדיעבד, הן אינן חולקות על ההתנהלות הקיבוצית, נהפוך הוא, "אני הייתי שלוה מאוד, היה לי ברור ששם יותר בטוח מהבית", מציינת אורית. היו מבוגרים רבים עם הילדים, המבנה היה בטוח ולא היה ממה לחשוש.

נשות גרעין "בדרך" פיתחו דרך נוספת, משלהן, להתגבר על הפחד ותחושת הבדידות. הן התארגנו לחבורות קטנות, וישנו יחד בחדרים, בכל פעם אחרת אירחה את חברותיה. הסיפור מחמם הלב הזה נתן לנשים שקט וביטחון וגם הוליד אנקדוטות משעשעות, כמו המקרה שבו הגיע אחד הבעלים באישון לילה לחופשה קצרה והופתע לגלות דלת נעולה.. ורק אחרי כמה נקישות נמרצות נרגע לגלות שאשתו ישנה עם עוד כמה חברות...

דיאנה: "לא הבנו מה אומרים, היינו זקוקים לאנשים שיסבירו לנו. היינו ישנות יחד עם רדיו דולק. אני זוכרת לילה אחד, היינו כנראה מאוד נרגשות ולא הפסקנו לקשקש עד השעות הקטנות. בבוקר, אף אחת מאתנו לא קמה לעבודה בבתי הילדים. אני ממש זוכרת את הדפיקות על הדלת."

הקיבוץ היה אז קטן ואינטימי ונעשה ניסיון אמיתי להעביר את מירב האינפורמציה, מדויקת ככל שניתן, לכל החברים. למזלם, מלבד חברי הקיבוץ, לבני הגרעין החדשים לא היו מכרים רבים והסיכוי לקרוב שיפגע היה פחות מזה של הוותיקים, ילידי הארץ.

שוב ושוב עולה הקושי של הבנת השפה, והצורך בתרגום המציאות החדשה. מעין: "היינו יושבים יחד במועדון, צופים בטלוויזיה ולא מבינות כמעט מילה מהחדשות. והחברים הוותיקים היו מתרגמים את החדשות". כולן זוכרות את האמירה המפורסמת של דדו "אנחנו נשבור להם את העצמות" אבל לא בדיוק ירדו לסוף דעתו. דבורה: "אפילו גאוגרפית – בקושי הכרנו את המפה ולא ממש ידענו בדיוק באילו אזורים מדובר". בתיה: "והיו כמובן המשפחות המאמצות, למודות המלחמות שניסו לתמוך, להסביר ולהרגיע."

דבורה: "המשפחה המאמצת שלי היתה משפחת קריספין, שבדיוק חגגה ברית מילה לאלון שנולד יום לפני המלחמה. המוהל שהגיע ישר משדה הקרב סיפר זוועות מהצפון (שכפי שציינה מיכל בכתבה הקודמת, לא תמיד היה קשר בין הסיפורים למציאות..) ואני יודעת שכולם בצפון. אני זוכרת את עצמי רועדת".

בתיה: "אני הייתי בסוף ההריון, שעתיים אחרי שהבנים עלו לאוטובוס התחלתי להרגיש כאבים. פינו אותי לבית החולים

אצלנו היה שקט, שמחנו בחלקנו.

בביקורים הקצרים בבית היו הגברים מספרים על "הוילה שלנו בקונטרה", על הנוף הנשקף מהחלונות מחופי הוילון שתפרו הנשים בקיבוץ, על הארוחות שהם מכינים (עם התנור שהביאו מהקיבוץ.. צחוק הגורל, הבנים ששבו לחופשה, היו מביאים שפע קופסאות שימורים וסיגריות.

הם היו כותבים שהכל רגוע ואין ממה לחשוש, אבל ברור היה שהבחורים ראו שם דברים שהנפש לא יכולה לשאת, "הם לא סיפרו הכל ואנחנו גם לא שאלנו" אומרת אורית בכאב. אחרי המלחמה, היו חברים מהגרעין, שלא עמדו בקושי ושבנו לארגנטינה.

בדברי הסיכום של המפגש הסכימו הנשים שהמלחמה מאוד קרבה אותן, אם זה בתוך הגרעינים עצמם ואם זה עם כל החברים. הייתה זו מעין קבלה אמיתית למשפחת הקיבוץ. "לא באנו ממשפחות ניצולות שואה, לא ידענו מה זו לגדול בצילה של מלחמה כמו ילידי הארץ, אבל המלחמה הזו הוכיחה לנו שהציונות היא הדרך היחידה ושנחנו חייבים להתערות וללמוד היטב את השפה. יחד עם זאת התמימות שלנו וההשתייכות לקהילה הם ששמרו עלינו."

כמה ימים אחרי המפגש, שהדהד בלב כולנו, בחרה דבורה לסכם במילים מיוחדות את סיפורה שלה, סיפורן של כולן, של בנות הגרעינים העולים:

"נשאלה שאלה "מה עשתה לנו או מה שינתה לנו המלחמה?" אנחנו עלינו לארץ ולקיבוץ מתוך בחירה רגשית ואידאולוגית, ב 1967. בארץ הייתה אווירה של אופוריה, מן טעם משכר (וגם משקר) של ניצחון... של "אנחנו הכול יכולים"... המדינה גדלה וגם אם לא הסכמנו עם הכיבוש, טיילנו בשטחים ובילינו בסיני.

ופתאום. הפתעה, פחד, כאב, חולשה...מלחמה באמת, לא שבוע ודי... חודשים ארוכים של חרדה וחוסר ודאות. המלחמה, שלא מבדילה בין חייל לחייל, או בין אישה מחכה לרעותה... לא שינתה לנו את המבטא, אך כן את תחושת השייכות והעמיקה שורשים, בארץ ובקיבוץ.

בין שירי הניצחון של "ששת הימים" היה אחד, אחר ומיוחד...

" היה לי נער מאוהב היה לי נער

צלול היה קולו צלולות היו עיניו

הקרב נדם ושוב קרב הוא אל השער

אך הילוכו כבד וחתומות פניו."

לפני המלחמה אהבנו את המילים, אחריה, חווינו את

משמעותן."

ולא שחררו הביתה כי הבינו שהלידה קרובה. באותה מחלקה שכבו יולדות ופצועים וכל מעלית שנפתחת אני ישר בודקת, מחפשת פנים מוכרות ומקווה לא למצוא. למחרת החלו צירים, מחוסר מקום חלקתי חדר לידה עם אישה נוספת, שילדה בן וגם לו קראה בשם מורן."

בית החולים רעד כולו מטילים שנפלו ליד רמת דוד וברגע שניתן היה, שלחו את היולדות והתינוקות הביתה, הגעתי הישר למקלט של בית התינוקות. זוכרת שכל הזמן נעלתי נעלי התעמלות שאוכל לרוץ מהר..."

בתיה מיטיבה לתאר את השגרה של כולם "תפקדנו בצורה מופתית, אני חושבת היום איך הפרדתי בין הרגש ובין הפחד. פשוט תפקדנו, עשינו את המוטל עלינו כאימהות, כחברות קיבוץ, חברות גרעין, נשות חיילים מגויסים. אולי מכאן השכחה, ההדחקה."

דיאנה: "אני זוכרת שמיכאל היה בדרום ולא שמעתי ממנו שבועות ארוכים. חייתי באמונה אידיוטית שהכל בסדר. לא יכולתי להתעסק

בזה, הייתי עם המשפחה הקטנה שלי והייתי זקוקה לכוחות שלי לעצמי ולילדיי.

אחרי חודש, הרגשתי תכונה מוזרה סביבי, וניגשתי למזכירות

לברר אם יש חדש. הבחורה שהייתה שם באותו זמן הייתה אחוזת התרגשות וסיפרה שהתקשרו מלהקת כוורת (שלא ממש הכרתי) שהופיעה מול חיילים בסיני ואספו פתקים עם מספרי טלפון למסור ד"ש...

שבת אח"כ, גיסי פותח את הדלת ב 6:00 ושואל 'איפה מיכאל?' הייתי עוד אפופה משינה ולא הבנתי, והוא אמר "הבאתי אותו לחופשה" מסתבר שמיכאל הגיע ובלי להחליף בגדים רץ לבית התינוקות לקחת את חגי ובא איתו לחדר. אח"כ לא ראיתי אותו שישה חודשים."

בתיה: "רוב האבות היו מגויסים וכשאחד החיילים היה מגיע לביקור זה היה יוצר גרסיה אצל כולם. הילדים השתמשו הרבה במשחק הדרמטי כדי לפרוק את הפחד."

דיאנה: "מה שהציל אותנו ואפשר לנו להמשיך לתפקד היה הביחד, זה שהכל היה מאורגן והיה את מי לשאול ולמי לפנות. הדפים המסודרים שפורסמו כל יום היו נקודות האור שלנו. ידענו שיש נפגעים רבים בקיבוצים אחרים וכל עוד

חודש אוקטובר הוא חודש המודעות לסרטן השד, בו נערך יום ההתרמה הארצי של האגודה למלחמה בסרטן- "הקש בדלת".

אוקטובר 2013 הוא גם 3 שנים לתחילת הכימו שלי. אני לא יודעת אם יש קשר ומחשבה מאחורי שני התאריכים הראשונים אבל אני יודעת שהתאריך השלישי קושר אותי אל שני הראשונים לכל חיי.

זיכרונות של גוש בשד השמאלי, שאחריו, מסלול בדיקות ודקירות, שבסופם ידיעה שמהיום אני בוודאות חולה בסרטן. מאז פגשתי רופאים ועוד רופאים, ואחיות ואחיות מתאמות, ומכשירים וחומרים שלא ידעתי שקיימים ולא חשבתי שאפגוש ובטח שלא בגיל 30.

ניתוח- הפשוט ביותר, מעט סימנים, הבלוטות נקיות. הרבה דקירות בבטן, לשמור על מה שחשוב באמת, אולטרסאונדים, שאיבה, הקפאה. חיפושי וריד, חומרים מטפטפים לתוכי והאדום הוא המגעיל מכולם. בלינסון, הדסה, יפו, גזית, עייפות, קצת בחילות, הרבה מחשבות, אין תאבון, יש תאבון, קרח, לימון, שערות ורודות קצרצרות שהתכוונו מבעוד מועד לנשירתם, נשארות על הכרית. קרחת, כובעים ומטפחות בשלל צורות, עם הזמן נפרדת גם מהגבות. אחר כך יום יום באיכילוב, 5 דקות בערך, עם מכונה שמסתובבת מצד אחד לצד שני שלי. בלי לזוז, קדמו לזה כיוונים וסימונים, 3 נקודות סימון קבועות ועוד כמה. בחינה עם ציורים משמחים. 2 פגישות בקבוצת תמיכה כזו, ועוד 2 בקבוצה אחרת. קצת מפחות משנה, שאחריה הוגדרתי בריאה. מביני עניין יודעים שההחלמה לוקחת עוד זמן רב. מעקבים, בדיקות, גנטיקה, ומחשבות נשארים לתמיד. בשבוע שהיה ובזה שיבוא, אני פוגשת ילדים ונוער, מסבירה על סרטן ומבקשת עזרה ביום ההתרמה.

מכם אני מבקשת, **מודעות:**

1. לגילוי מוקדם! להבנה שהוא מציל חיים! לכו להיבדק...
2. למבצע "הקש בדלת"- המבצע מתקיים ביום שני, 14.10.2013. פיתחו עבורנו את הדלת והלב. לעתים בתוך כל סבך המחלה, אנחנו לא שמים לב, שהאגודה למלחמה בסרטן, נמצאת כמעט בכל מקום שניגש אליו, שתרומתה ניכרת. זה נכון, שלא תמיד כולנו מסכימים עם הכל, זה נכון שלעתים נראה שעמותה ספציפית כזו או אחרת משרתת אותנו יותר, אבל יש באגודה משהו, כולל וגדול, שנוגע בכולנו, חולים, מחלימים, בני משפחות, והציבור כולו. תודה ענקית!"

פוסט שפרסמה נעמה צורף, בעמוד הפייסבוק שלה אמנם מבצע "הקש בדלת" נערך לפני מועד פרסום העלון, אבל עדיין ניתן לתרום.

בצוקי ים, המקום בו נולדתי וגדלתי, עם בוא הסתיו, הים היה עולה, החולות החלו נודדים, משנים את פני החוף לתמיד. הים נרגע באמת רק בקיץ. כשעברתי לצפון, קרה לי דבר מופלא, גיליתי מחדש את יופיו של הטבע בחילופי העונות. השדות המצהיבים של סוף הקיץ מתחילים להוריק, ומספרים לי שעוד שנה חלפה.

יומיים קרירים בסוף ספטמבר, הספיקו כדי לזמן לביתי צוות שלם השוקד על הכנת הקיבוץ לחורף, גוזמים ענפים סוררים הסמוכים לחוטי החשמל ומפנה את עלי השלכת מגג הבתים. תודה! מעולם לא היינו ערוכים כל כך לקראת החורף. ואם כבר הערכות לימים הקרים – לצערי, עלי להכריז על פתיחת המבצע הדו שנתי, הידוע בפי כל 'החלפת חורף קיץ'. בבתי השכנים המבצע כבר יצא לדרך והבנות קצרות רוח, מחכות לפגוש בגדים מוכרים ולהכיר חדשים, ואני, אני רק חושבת על כמות הבגדים שעלי לקפל.

כמי שגדלה ליד הים זאת הפעם הראשונה שאני גרה במקום שיש בו בריכה. עם תום עונת הרחצה הלכנו להיפרד, היה קריר והמים היו קפואים ומלבד כמה שחיינים אמיצים לא הייתה בבריכה נפש חיה. הבנות עשו פיקניק על בימת החופות הניצבת אל מול אחד הנופים הקסומים בעולם.

חצי לחם וחצי כרוב! תמיד רציתי לגור במקום שבו אפשר לקנות חצי כיכר לכם. אולי בגלל שאני דור שלישי... אולי חוסר הנוחות לזרוק לחם וכנראה – שני אלה גם יחד. ממש התרגשתי (באמת) שראיתי שאפשר לקנות חצי כיכר ואפילו חצי חלה. עכשיו כשאני קונה חצי כרוב (גאוני) או חצי כיכר אני יודעת שזה משום שיש עוד מישהו בסביבה שיש לו את אותם הצרכים.

חודש המודעות לסרטן (השד)

כשהייתי קטנה, היינו יורדים לים, לבד, ושורצים שם שעות. כמו הוריהם לפנייהם, ההורים שלי, לא היו מודעים לחשיבות של ההגנה מפני השמש. היום, ממרומי גילי (וקמטיי) בכל פעם שאני מורחת את הבנות שלי בקרם הגנה אני אומרת להן 'אתן תודו לי שתהיו גדולות'. אמא שלי חולה בסרטן עור, ואני יודעת ממקור ראשון, שהרבה מזה הוא בידיים שלנו. אז העצה היחידה שאני יכולה לתת בלב שלם:

Wear Sunscreen.

If I could offer you only one tip for the future, sunscreen would be it

The long term benefits of sunscreen have been proved by scientists

Everyone's Free, Baz Luhrmann

5. פעילות גופנית: לפעילות ספורטיבית קבועה יתרונות בריאותיים רבים. היא מפחיתה רמות גבוהות של כולסטרול, טריגליצרידים, אינסולין וסוכר בדם, מעלה מצב רוח, משפרת צפיפות עצם (אם יש הפעלת משקל על הגוף), משפרת תפקוד שרירי הגוף (כולל הלב) וכן תורמת להגדלת מסת השרירים בגוף. ככל שמסת השרירים עולה, כך עולה קצב חילוף החומרים ובהתאם ההוצאה האנרגטית. השילוב המנצח לירידה במשקל הוא העלאת ההוצאה האנרגטית מול ההכנסה האנרגטית. כלומר, אי אפשר לרדת במשקל רק על ידי ספורט, אלא, כדי להגיע לתוצאות מירביות חייבים לשלב גם ירידה הדרגתית בצריכת המזון. אם כך זה הזמן וגם המזג אוויר המתאים להתחיל לעשות הליכות, ריצות, רכיבה על אופניים או זומבה!

6. שעות שינה: עוד סיבה טובה לא לפספס שעות שינה! חוסר שינה מפריע להורמונים האחראים על בקרת רעב-שובע וגורם לעליה בהורמון הגורם לתחושת רעב (גרלין) וירידה בהורמון שגורם לשובע (לפטין). בנוסף לשינויים הללו יש את שעות הערות הנוספות שמזמנות לנו הזדמנות לאיזו ארוחת לילה וכך עולה הסיכון לעלייה במשקל.

7. שינוי במחשבה תחילה: סוג של עצה מסכמת. עצה פשוטה שנשמעת אולי קלה מידי או רוחנית מעט, אך היא בעצם מתייחסת לשינוי בהקשבה לגוף. איפה שהוא בדרך התקלקלו לנו כמה מנגנונים בגוף ואנחנו כבר לא תמיד מצליחים להקשיב לגוף ולמה הוא מסמן לנו ומתחילים להתבלבל עם רגשות ותחושות אחרות. אז ההמלצה כאן היא בעצם לעצור רגע ולבדוק עם עצמכם תחושות של צמא, רעב, שובע ובהתאם לשתות, לאכול וגם... לסיים את הארוחה כשמרגישים שזהו זה. אז שתהיה לכולנו שנה בריאה ומזינה!

אחרי רצף החגים, עם הארוחות החגיגיות, המתמשכות והעמוסות כל טוב, ועם חבילות השי המפנקות והמתוקות... הגיע הזמן לחזור לגיזרה ובעצם- לשיגרה! כי "אחרי החגים" זה ממש עכשיו! אז הנה 7 עצות שימושיות לדרך:

1. בלי דיאטת כאסח: גם אם רוצים לרדת במשקל צריך לאכול. דיאטה דלת קלוריות היא מתכון להשמנה ולפגיעה בבריאות. דיאטות צום למיניהן מכניסות את הגוף למצב חירום בו קצב חילוף החומרים מואט והגוף נכנס למצב של חסכון באנרגיה ולכן הירידה במשקל נעצרת. בנוסף, האטת קצב חילוף החומרים גורמת בקלות לעלייה במשקל עם כל כמות קטנה נוספת של מזון לתפריט, וכך הדרך לעלייה במשקל עם עוד כמה ק"ג נוספים בטוחה! ועוד נקודה למחשבה- כשיורדים במשקל, הגוף מפרק גם את השומן וגם את השריר וכשעולים במשקל עולה רק מסת השומן. (קצב הירידה המומלץ הוא 1-1½ ק"ג בשבוע)

2. תזונה נכונה ובריאה: מה שאנחנו מכניסים לגוף שלנו משפיע על בריאותנו ולכן חשוב להקפיד על תזונה המורכבת מאכילה מגוונת, מבוקרת ומאוזנת. ההמלצה היא ל-5-6 ארוכות קטנות כל 3 שעות. ארוחות שמשלבות ירקות ופירות מכל הסוגים והצבעים, דגנים מלאים, קטניות, ביצים, מוצרי חלב דלי שומן, בשר בקר רזה/ עוף/ הודו / דג, שמנים בריאים (שמן זית, אבוקדו, טחינה, אגוזים). מומלץ להמעיט באוכל תעשייתי, ממתקים ומאכלים מטוגנים.

3. שתייה מרובה: מומלץ להקפיד על שתיית מים לאורך כל היממה ולאורך כל עונות השנה (זוכרים את הטור הראשון שלי בעלון...?)

4. ניקיון בבית מפיתויים מיותרים: זה הזמן לפנות את הארונות מחבילות השי עתירות הקלוריות והשומן ולמלא את מקומן בבחירות יותר בריאות מאלו. אני מאמינה שחלק מרכזי במעבר לשגרת חיים בריאה הוא ניהול בית ומטבח בריא וכך אני גם מנסה להתנהל בביתי (ולכן אם במקרה הילדים שלי מגיעים לפתח דלתכם בתחינה לשקיות חטיפים או סוכריות למיניהן... קבלו אותם באהבה ובהבנה!)

לבית התינוקות דרוש תנור אפיה

אם יש לכם תנור תקין שאינו בשימוש נשמח לקבלו. תודה!

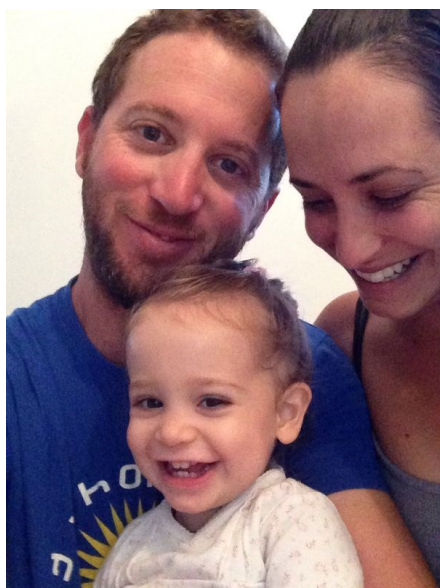
ולנהל בשותפות את המתקן החדש שמוקם בימים אלה ליד הקאנטרי ובו יהיו שמונה מגרשים חדשים. האתגר המקצועי הוא גדול מכיוון שמעולם לא היה בעפולה מסלול של טניס תחרותי הישגי, וכן אמור מתקן זה להיות הגדול והמושקע ביותר באזור הצפון.

באורח פלא, בדיוק ברגע בו התקבלה ההצעה מעפולה התקשר רוני חכם ואמר שהתפנה מקום בשכונה החדשה, ושנחנו צריכים לקבל החלטה מהירה... נענו מיד בחיוב, למרות חששות וחוסר וודאות לקראת מה אנחנו הולכים.

נחתנו בגזית בסוף אוגוסט האחרון, ולאחר יומיים של הלם מהמעבר החד והלא כל כך צפוי התחלנו לחייך ולהבין איזה מהלך נכון עשינו עבור כולנו.

קבלת הפנים בגזית הייתה חמה ומלבבת יותר משיכולנו לבקש ואנחנו אסירי תודה על כך לכולכם. העזרה בקליטה מצד הגורמים השונים בגזית ובעיקר רוני, לאוניד, עמרי ונועה הייתה מעל ומעבר, וגם על כך תודה גדולה.

מיקה המאושרת בילדים, מסתובבת עם שני זוגות הסבים שלה ומחלקת חיבוקים ונשיקות לכל הנקרים בדרכה. אנחנו מרגישים שקצב החיים שלנו נרגע והפך להגיוני ונעים יותר, ובעיקר מרגישים שבאמת חזרנו הביתה....

שלום לכל קוראי העלון ותושבי גזית,

התבקשנו על ידי כרמית לספר קצת על עצמנו, איפה היינו ומה הביא אותנו בחזרה לגזית.

אנחנו יוני וילנד ונועה קולודנר, שנינו בני גזית (קבוצות "מצו"פ" ו"אופק" בהתאמה), יוני בן 36 ונועה בת 32.

עזבנו את הקיבוץ לפני כעשור ומצאנו את עצמנו מתגוררים בגבעתיים, כשנעה לומדת עבודה סוציאלית באוניברסיטת תל אביב.

יוני - חזר לאחר שנים רבות להתעסק באהבתו הראשונה - אימון טניס. יחד עם רונן בגה, אחד ממאמני הכושר הבכירים בעולם שעבד בין השאר עם נובאק ג'וקוביץ', סוויטלנה קוזנצובה ושחר פאר, הקים את בית הספר לטניס בקריית אונו.

במהלך השנים עסק בעיקר בתחום של אימון טניס תחרותי מקצועני, שכלל גם ליווי שחקנים לתחרויות ומחנות אימונים בארץ ובחו"ל.

נועה - החלה לאחר לימודיה לעבוד כעובדת סוציאלית של משפחות פליטים ומהגרי עבודה בדרום תל אביב, והמשיכה כל השנים בעבודה מאתגרת ומרתקת עם הקהילה הזרה בעיר.

גרנו בשכונה מאוד נחמדה על גבול תל אביב, אימצנו שתי כלבות ובמהלך השנים יצרנו לעצמנו קהילה קטנה של חברים קרובים. החבורה התגבשה בתחילה בגינת הכלבים השכונתית, סביב הכלבים שהיוו את מרכז עולמנו אז. בכדי לחפות על המרחק הפיזי מהמשפחות נהגנו לערוך קבלות שבת משותפות לכל החברים. לאחר שנים, התחילו בזה אחר זו להיוולד לחברי הקבוצה ילדים בהפרשים קרובים מאוד ותחומי העניין הפכו להיות סביב גידול הילדים, שהשתובבו באותה גינה בדיוק.

מיקה שלנו נולדה לפני שנה ושמונה חודשים, והיא ילדונת מקסימה שאוהבת במיוחד חיות, אנשים, שירים וריקודים.

בעקבות לידתה של מיקה התחלנו לחשוב באיזו סביבה אנחנו רוצים שתגדל, כזו שתאפשר לה ילדות מאושרת בדומה למה שאנחנו חווים בקיבוץ. ככל שחלפו החודשים הבנו שאנחנו רוצים להתקרב למשפחות שלנו, לחזור לחיי קהילה מגוונים ולטבע של איזור הצפון שאנחנו כל כך אוהבים.

לאחר תקופה בה יוני היה במשא ומתן עם כמה מועדוני טניס בצפון, התקבלה הצעה ממועדון הטניס בעפולה לבוא

250 מ"ל שמנת מתוקה 38% (1 חבילה)

1 ענף טימין 2 עלי מרווה

פלפל שחור גרוס, מלח, שמן זית

שמים סיר גדול עם מים על האש. צריך להשתמש בסיר שיכול להכיל את כמות הפסטה שברצוננו לבשל.

חותכים את הבצל והשום

לקוביות קטנות, פורסים

את הפטריות לפרוסות

עבות, כחצי ס"מ (רוב

הפטרייה מכילה מים, אם

נחתוך אותה דק מידי היא

תעלם), כל סוג פטרייה

בכלי נפרד.

צורבים את הפטריות לפי

הסוג שלהן – מחממים

סיר גדול (הסיר שבו הולך להיות הרוטב) עד שהוא מאוד

חם, שמים שמן זית וזורקים לסיר, כל סוג בנפרד, על אש

הכי גבוהה מפזרים קצת מלח ופלפל שחור מלמעלה.

שהפטריות נצרבות ומקבלות גוון זהוב - שמים בצד.

אחרי שגומרים לצרוב את הפטריות, באותו הסיר מתחילים

לבנות את הרוטב – שמים שמן זית ואת הבצל עד שהוא

הופך זהוב, מוסיפים את החמאה, מוסיפים את השום

נותנים לו קצת לשחרר את הטעם שלו (להזהר שלא

ישרף).

מוסיפים את הפטריות הצרובות, הטימין והמרווה,

מערבבים את הכל ביחד לכמה שניות ואז מוסיפים את

השמנת.

נותנים לרוטב להצטמצם, מוסיפים מלח ופלפל לפי הטעם

ומצמצמים.

לא לצמצם את הרוטב יותר

מידי כי הוא יכול להתפרק,

זאת אומרת שהשומן

והנוזלים יפרדו ולא יהיה

חיבור (אמולסיה) במקרה

כזה מוסיפים קצת שמנת

ומערבבים מהר על אש

נמוכה.

איך שמגיע הגשם הראשון מתחילה עונת הפטריות.

ולנו, אוהבי הבישול, מתחילה חגיגה!

היום (תודה לאל) אפשר למצוא בארץ המון סוגים של פטריות טריות עם טעמים נפלאים וריחות של אדמה, אך עדיין הנפוצות ביותר הן השמפיניון, הפורטובלו והיער.

שמפיניון – הפטרייה הנפוצה והמוכרת ביותר בעולם, כשקונים אותן חשוב לבדוק שהן מוצקות, לבנות וללא כתמים חומים או שחורים ובעלות ריח אדמה.

פורטובלו או בשמה השני – "הבשר של הצמחוניים" – צבעה חום כהה, היא גדולה, בשרנית וטעמה חזק ונפלא.

פטרית יער – היא נראית כמו אלמוג ויש לה טעם אדמתי עדין

פטריות אסור לשטוף! אם יש עליהן קצת אדמה אפשר לנקות אותן בעזרת נייר או מגבת יבשה ואם נשאר קצת אדמה – אז לא נורא, זה חלק מהטעם.

סלט שמפיניון טרי עם בצל ירוק ופקאנים מסוכרים

סלט פשוט וטעים

150 גרם פטריות שמפיניון טריות (10 יח')

50 גרם בצל ירוק, רק החלק הירוק (5 יח')

20 גרם עלי פטרוזיליה (1/4 צרור)

20 גרם פקאנים מסוכרים (פקאן סיני) בערך חצי חופן

מלח, פלפל שחור גרוס, שמן זית, מיץ לימון מחצי לימון

1 כף סילאן (דבש תמרים)

פורסים את הפטריות לאורך, לא דק מידי, קוצצים את הפטרוזיליה, חותכים את הבצל הירוק דק, שוברים את הפקאנים לחתיכות גסות, מוסיפים מלח, פלפל, שמן זית, מיץ לימון ואת הסילאן מערבבים הכל יחד ומגישים

פסטה ברוטב אלפרדו עם פטריות

רוטב אלפרדו הוא רוטב המבוסס על חמאה. הוא הומצא על ידי השף אלפרדו די לולו ב 1914 ברומא נהוג להגיש אותו עם פסטה מסוג פטוצ'יני. בגירסה המשופרת מוסיפים גם שמנת ופטריות.

חבילת פסטה 450 גרם

70 גרם בצל לבן (חצי בצל בינוני)

10 גרם שום (3 שיניים)

150 גרם שמפיניון (10 יח')

100 גרם פטריות יער (2 יח')

150 גרם פורטובלו (1 פטרייה גדולה או 2 בינוניות)

25 גרם חמאה

בישול הפסטה – אחרי שהרוטב מוכן אפשר לכבות את האש ולגשת לבישול הפסטה. זה אומנם רק בישול פסטה אבל בישול לא נכון יכול להרוס את הכל.

פסטה צריכה להיות אלדנטה (באיטלקית "על השן") זאת אומרת שלוקחים ביס צריך להרגיש אותה, שלא תהיה רכה מידי, היא צריכה להיות בול!

זורקים את הפסטה לסיר עם מים רותחים, שמים שעון עם הזמן הרצוי כפי שכתוב על האריזה (אני תמיד שמה דקה אחת פחות ממה שכתוב על האריזה) עד שהיא מוכנה. שניה לפני שהפסטה מוכנה מדליקים את האש לרוטב

מזל טוב!

מסננים וישר זורקים את הפסטה לתוך הרוטב החם עם קצת מהמי בישול שלה.

מי הבישול מכילים עמילן מה שגורם לפסטה ולרוטב להתחבר ולהדבק אחד לשני. לא שוטפים פסטה במים!!!! מערבבים את הכל ביחד ומגישים עם פרמזן טוב (ממומלץ פרמזן ריג'אנו)

את המתכון הזה אפשר כמובן לעשות עם איזה סוגי פטריות שרק רוצים בתאבון!

רוצים לפרסם בעלון?

כתבו לנו ונשמח לשמור לכם מקום...

סוכר חום
קונדיטוריה ביתית בקיבוץ גזית

■ עוגות וקינוחים בהזמנה אישית ■
מיכל שטבי 050 231 6636
michalshtivi@gmail.com

קולקציית פנינים
Paula A. Lapidot
עיצוב תכשיטים

רק ₪129	עגיל גרייס קלי	רק ₪119	עגיל טיפוח	רק ₪189	עגיל קאלה
רק ₪89	טבעת 3 פנינים	רק ₪79	עגיל צמוד פנינה	רק ₪149	טבעת פנינה

נולד לכם נכד או נכדה בשעה טובה?

הבן או הבת התחתנו במזל טוב?

נשמח אם תשתפו אותנו ונוכל לברך אתכם בעלון

ת.ד 265 מייל: alon.k.gazit@gmail.com

הזוכה בפרס חידון העצים מהחודש שעבר
היא: גאיה הרשקוביץ!
החידון יוצא למנוחה ...

הפרס באדיבות:

הגדרות

מאוזן:

1. מעלה ומורידה אנשים בבניין.
4. המציא.
5. מרשימת התווים.
6. יונק גדול מעלה גרה.

מאונך:

1. מאגר חפצים, מלאי.
2. מילת שאלה.
3. תערובת נוזלים.

3			2	4			6
	4						5 3
1	8	9	6	3	5	4	
				8		2	
		7	4	9	6	8	1
8	9	3	1	5		6	4
		1	9	2		5	
2			3			7	4
9	6		5			3	2

תפלזרת עצים

אקליפטוס
אורן
אלה
זית
דקל
תאנה
ברוש
אלון
חרוב
שקד
שטה
שקמה
ארז
אזדרכת

א	ז	ד	ר	כ	ת	ב	ג	ד	א	ק	ר
ע	ל	ב	ר	ו	ש	ו	א	ט	ק	ר	א
כ	ג	ד	ה	מ	ש	א	ל	כ	ל	ק	ר
א	ל	ו	ן	ל	ק	א	ה	ע	י	א	ז
צ	נ	מ	צ	ת	ד	ק	ב	ח	פ	ש	ט
מ	ל	ד	ת	א	נ	ה	נ	מ	ט	ט	ק
ח	ק	ש	ק	פ	ש	ק	מ	ל	ו	ה	א
ר	ט	ק	פ	ש	ל	ע	ז	י	ס	ז	ו
ו	ו	מ	ב	ד	ק	ל	י	ת	א	ה	ר
ב	ח	ה	ש	מ	פ	א	ת	צ	מ	ב	ן

שעות הפתיחה:

ב' ו': 10:00-14:00

א' ה': 16:00-19:00

שבת: 11:00-14:00

טלפון לפרטים והזמנות:

050.9550237

מבצעי אוקטובר-נובמבר בחנות "סוף הדרך" בקיבוץ גזית

מזמינים לעשות לנו LIKE ולהישאר מעודכנים כל העת במבצעים ואירועים מיוחדים

*המבצעים בתוקף עד 15.11.13 או עד גמר המלאי

